

● ZRVS ● ZRVS ● ZRVS ● ZRVS ●

Zmagovalna ekipa na 3. kontrolni točki rešuje nalogo iz določanja smeri s pomočjo kompasa

● II. orientacijsko taktično tekmovanje ekip ZSMS in ZRVS

V Zajčji dobri so se 22. maja že drugič pomerile skupne ekipe mladincev in rezervnih vojaških starešin iz krajevskih skupnosti naše občine.

Na desetih kontrolnih točkah, do katerih je bilo potrebno priti z določanjem smeri po zemljevidu pomočjo kompasa, so ekipe reševale različne naloge s področja SLO.

Poznavanje taktičnih in topografskih znakov, zgodovine NOB, razstavljanje in sestavljanje puške M-48, streljanje z zračno puško in met bombe so bile veščine, ki so jih ekipe dobro obvladale. Reševanje

taktične naloge »Uničenje diverzantsko teroristične skupine« pa je v vsako ekipo vneslo živahno razpravljanje.

Tekmovanje je potrdilo svoj cilj: sodelovanje in usposabljanje mladih za SLO, predvsem pa prenašanje znanja rezervnih vojaških starešin na mlajšo generacijo.

Zmagala je ekipa KS Kodeljevo, drugi so bili iz KS Moste, tretji pa Zadobrovcani.

Kontrolna točka 6. Streljanje z zračno puško je organiziralo strelsko društvo Zalog

Kot večina drugih, tudi ta ekipa prihaja na kontrolno točko po pravilno izbrani smeri, čeprav je kakšna tudi zašla s prave smeri.

PISMA BRALCEV

Krajan, rekreiraj se — če se moreš!

Vsako leto potekajo v občinah tekmovanja mladih v različnih športnih panogah. V občini imamo celo Teden mladih Moščanov. Ker smo mladi in občani Most že od rojstva, smo se prijaviли za tekmovanje v malem nogometu kot ekipa, v kateri igramo skupaj že šest let. Obdržali smo ime, pod katerim nastopamo v trim ligi — Gostilna Žiko. Prej smo nastopili pod imenom KS Zelena jama. KS oziroma OO ZSMS nam ni kupila niti dresov, Žiko Nikolič pa nam je bil pripravljen kupiti opremo, če igramo pod imenom Gostilna Žiko. Tako v trim ligi nastopamo že tri leta. Ob prijavi se je naš zastopnik pozanimal, če se lahko prijavimo pod tem imenom in zato nismo mislili, da je karkoli narobe.

Ko pa smo se tri dni pred začetkom

tekmovanja pozanimali za razpored tekem, smo doživeli neljubo presenečenje. Naša ekipa je bila diskvalificirana zaradi neustreznega imena! Prejeli smo pojasnilo: »Ne morete igrati, ker se profesionalci — pritožbe podjetij?!« To nam je povedal tovariš Ferencak. Povedal nam je še, da nas je iskal že mesec dni, saj bi nam rad sporočil, da ne moremo igrati pod tem imenom!

Sprašujemo te, tovariš Ferencak, kako to, da nas nisi uspel obvestiti. Ali so vmes kakšni osebni interesi? Vsekakor nam ni všeč tvoja misel: »Igrajo naj le tisti, ki jim bo nastop dovolila tekmovalna komisija!« (Ali ti, tovariš Ferencak?)

Tako letos na tem tekmovanju mladih nismo mogli nastopiti, čeprav

NAŠI TERITORIALCI NA VELIKIH BLOKAH

Pripadniki ene izmed enot teritorialne obrambe iz naše občine so se za čimboljše opravljanje svojih nalog od 14. do 19. maja usposabljali na Velikih Blokah.

Glavni namen usposabljanja je bilo urjenje v streljanju iz vseh vrst orožja, s katerimi ta enota razpolaga. Dan pred odhodom domov sta naše teritorialce obiskala tudi predsednik OK ZKS Pavel Vindišar in predsednik občinske skupščine Niko Lukež. Poveljstvo enote je gosta seznanilo s potekom usposabljanja, načinom življenja in počutjem teritorialcev. Kot so povedali, so se pripadniki teritorialnih enot dobro odrezali v streljanju, saj je bilo med njimi kar osem takih, ki so imeli vse možne zadetke v tarči in jih je zato poveljstvo enote tudi pohvalilo. V teh dneh so se v enoti sestali tudi aktivni zveze komunistov, ki so bili sicer oblikovani že prej, izdali pa so že ciklostirano glasilo Teritorialcev.

Oba predsednika sta se dalj časa pogovarjala s pripadniki teritorialne enote. Ti so povedali, da so zadovoljni s hrano in nastanitvijo ter se počutijo dobro, saj se že več let poznajo med seboj. »Čeprav je vsak od nas odšel od doma z neprijetnim ob-

čutkom, saj te skrbi to in ono, pa se potem, ko zagledaš znane obraze, spet počutiš dobro.« je njihovo razpoloženje opisal eden izmed pripadnikov.

Pogovoru teritorialcev s Pavlom Vindišarjem in Nikom Lukežem se je kasneje pridružil tudi legendarni partizanski komandant in narodni heroj Stane Semič-Daki, ki je zbranim povedal doživljaj iz partizanskih dni.

D. J.

Pripadniki enote teritorialne obrambe v pogovoru s Pavlom Vindišarjem in Nikom Lukežem (Foto: D. JUVAN)

V SPOMIN

Ludviku Hribarju v zadnje slovo

Skoraj ne moremo verjeti, da te ni več med nami, svojimi tovariši! Rojen si bil v Polju leta 1908 v številni delavski družini z 9 otroki. Že zgodaj si okusil vso krivico takratne družbe in kot mlad delavec v Papirnici Vevče si se začel bojevati za boljše življenjske razmere delavstva. Leta 1922 si se včlanil v delavsko zvezo in po navodilih partije si kmalu začel zbirati denar za rdečo pomoč. V začetku leta 1941 si bil sprejet v komunistično partijo. Ko je italijanski okupator zasedel našo domovino, si bil že pripravljen, da se upreš tuju in domačim izdajalcem. Takoj si začel zbirati orožje, hrano, sanitetni material in drugo za partizansko vojsko.

V večki papirnici je že delovala OF, ki je bila tako dobro organizirana, da je lahko pošiljala v partizane kar cele vagonске pošiljke. Po aretaciji sekretarja Komunistične partije in več drugih komunistov si ti prevzel mesto sekretarja KP in to delo uspešno opravljal vse do svojega odhoda v partizane leta 1943. Prej nisi mogel iti, ker si bil potreben na terenu. V parti-

zane si odšel na Lipoglav, kjer si bil dodeljen samostojnemu artilerijskemu divizionu 18. divizije. Med nemško ofenzivo si organiziral, da so bili topovi pravočasno poskriti. Po končani ofenzivi si bil z drugimi tovariši dodeljen k 10. brigadi v Gorskem Kotoru, kjer ste napadli razne postojanke. Ko je bila ustanovljena 15. divizija, si bil v 1. Slovenski artilerijski brigadi imenovan za komisarja 3. divizionu, od tam pa si bil poslan v višjo oficirsko partijsko šolo. Po končani šoli si se vrnil v artilerijo. Za napad na Štampetov most si uspešno prepeljal topove in večje količino granat po skritih poteh od Travnice gore pri Ribnici do Štampetovega mostu. Potem si nadaljeval pot artilerista in uspešno preganjal okupatorja vse do osvoboditve. Bil si tudi ranjen in tako tudi s svojo krvjo prispeval k zmagi nad okupatorjem. Demobiliziral si se v činu kapetana. Po osvoboditvi si se kmalu zopet zaposlil v Papirnici Vevče kot višji strokovni delavec. Delal si v raznih oddelkih in tako prispeval k hitrejši obnovi porušene domovi-

ne. Aktivno pa si sodeloval tudi v zvezi komunistov, zvezi borcev in drugih družbenih organizacij. Za svoje delo si bil odlikovan z več visokimi odlikovanji.

Za tvoje nesebično delo se ti v imenu zveze borcev terena Polje, Slape in Studenec in drugih družbenopolitičnih organizacij zahvaljujem, tvoji družini pa v imenu borcev iskreno sožalje!

Slava tvojemu spominu!
FRANC BOŠTJANČIČ

Umrl je Ivan Bučar

Že dalj časa smo vedeli, da si težko bolan, vendar nas je vest o tvoji smrti boleče presunila.

Rodil si se leta 1922 v Javoru, kjer si tudi preživel svojo mladost. Zelo zgodaj si se začel zanimati za kmetijske, gospodarske, kulturne in sploh družbene probleme. Vendar si moral kmalu okusiti vojne grozote. Z očetom so te odvedli v nacistične zapore. Hiša, kjer si živel, je bila na meji med Nemčijo in Italijo in je bila med devetnajstimi porušenimi poslopji v vasi...

Po osvoboditvi si z velikimi težavami, s pomočjo staršev in vaščanov zgradil nov dom. Takoj si se tudi vključil v aktivno družbenopolitično delo na terenu. Sodeloval si pri novoustanovljenem prosvetnem društvu in dalj časa v njem tudi aktivno deloval. Zgodaj si začel z naprednim kmetovanjem. K temu je prispevala tvoja želja po izobraževanju in izpopolnjevanju. Leta 1959 si se vpisal na tedanje kmetijsko srednjo šolo in jo tudi uspešno končal. Zaposlil si se na državnem posestvu v Zadobrovi, nato služboval kot uprav-

nik kmetijskega posestva Brest na Lgu ter v kmetijski zadrugi Dobranje, kjer si bil vse do upokojitve pred leti kmetijski pospeševalec.

Vse svoje življenje si deloval v prid gospodarskega napredka svojega kraja. Največja ovira so bile slabe ceste. Vedno si bil prisoten med vaščani in jih spodbujal, da ste s skupnimi napori sčasoma izboljšali prometno povezavo. Bil si med pobudniki za elektrifikacijo vasi, zanimal si se za dobro preskrbo vaščanov s pitno vodo. Zelo pomembno je tvoje delo pri družbenopolitičnih organizacijah našega kraja, pri vaškem odboru OF in sedaj SZDL. Dolga leta si bil predsednik odbora za kmetijstvo pri KS. Kot član ZK si aktivno deloval v tej organizaciji ter z navesti pomagal mlajšim članom pri premagovanju težav pri njihovem družbenopolitičnem delovanju. S požrtvovalnostjo si kljub težavam dosegel pomembne uspehe. Z umnim gospodarjenjem si začel izboljševati kmečko zemljo. Med prvimi v vasi si pričel s pridelovanjem jagod in malin,

pomagal pri organizaciji razsvetljav na Prežganju, s svojo prizadevnostjo in izkušnjami si sodeloval pri kmetijskih tečajih v KS in gospodarskih tečajih v Javoru, kjer si tudi sam predaval.

V imenu vseh družbenopolitičnih organizacij KS Besnica se ti za tvoje delo, ki si ga prispeval za razvoj kraja in naše KS nasploh, iskreno zahvaljujemo. Izgubili smo dobrega krajana in tovariša, ki je bil vedno pripravljen z besedo in dejanjem pomagati sočloveku, če je le mogel.

Ohranili te bomo v toplem spominu. Želimo ti miren počitek in lahka ti naj bo domača zemlja.
BOJAN JERLAH

JOŽE PRAPROTIK

Suzana Povše je nastopala za OŠ Adolfa Jakhla

JOŽETU NAKRSTU

Skromno kot je živel, se je po 82 letih življenja tudi poslovil Jože Nakrst, predvojni in najstarejši komunist v Novih Jaršah, kjer se je v skromni hišici naselil leta 1926.

Rodil se je leta 1900 v Ihanu pri Domžalah in se po prihodu v Ljubljano zaposlil v tovarni kleja. Že kot 20-letni fant se je udeležil železničarske stavke. Kasneje je sodeloval pri Rdeči pomoči in bil s tem udeležen pri organizaciji za ilegalne prehode komunistov v Avstrijo. Leta 1926 je bil sprejet v KPJ. V njegovi hiši na Kodrovi ulici 27 je bila leta 1928 ena od pokrajinskih konferenc partije, kjer so se zbrali tedaj najuglednejši funkcionarji KPJ, med njimi tudi Edvard Kardelj, za sekretarja pa je bil tedaj izvoljen France Klopčič. Tudi Jože Nakrst se je udeležil te konference. Na njegovi hiši je spominska plošča kot obelisk te partijske konference.

V njegovi hiši je bilo tudi zatočišče in prenočišče ilegalcev — komunistov za prehode v Avstrijo.

Leta 1929 je prišlo do izdaje in Jožeta Nakrsta so zaprli: po prestani kazni je bil izpuščen, a še naprej je vestno izpolnjeval svoje dolžnosti kot komunist.

Ko je bila leta 1942 pri italijanskem bloku na Križni ulici od okupatorja ustreljena njegova prva žena, se je zaradi varnostnih razlogov moral umakniti. Preselil se je v tovarno kleja, kjer je nadaljeval z aktivnostmi za NOB.

Toda kmalu je bil interniran: leta 1943 je bil odpeljan najprej v Dachau in nato v Leutmeritz in šele leta 1945 se je vrnil v svojo Ljubljano izčrpan in bolan.

Po osvoboditvi se je zaposlil v tovarni kleja, kjer se je leta 1955 upokojil.

Jože Nakrst je bil nosilec medalje zaslug za narod in reda zaslug

za narod s srebrnimi žarki.

Z njegovo smrtjo smo izgubili rodoljuba, ki je s svojim neumornim delom že pred NOB, med in po osvoboditvi več kot 50 let prispeval svoj delež za osvoboditev naših narodov in za srečo vseh narodov in narodnosti naše domovine.

Ob slovesu naj mu rečemo: Hvala ti za vse in naj ti bo lahka slovenska zemlja, ki si jo neomajno ljubil! Tvoji družini pa iskreno sožalje.
T. B.